

DECUPAJE

LARISA BĂLAN

Am scos o bucată din parchet,
Speram să găsesc o comoară
Și nu am găsit,
Căci în fapt nici nu mi-am dorit...
Însă n-am putut să-mi decupez inima...
Știu că acolo te-ai ascuns!
Într-un vibrat latent și surd,
Prin picuri de sudoare rece ai sufletului.

Un zumzet plăcut al vocii tale triste,
Dincolo de ireal,
Unde fantasmele dispar
Și timpul se stinge.
Acolo te-am pierdut ieri...
Mi-ai scăpat din mână,
Ca unui bolnav bătrân ceașca cu ceai,
Ca unui artist o strună.

Te-am căutat, nu te-am găsit
Nici sub parchet, nici sub Soare,
Nici într-un basm ce l-am citit,
Nici în ploi ori ninsoare.
Te-am căutat în veșnicii,
Te-am căutat în zări,
Te-am căutat dincolo de ceruri și de mări.

Iar inima se stinge...

Mă-ntreb când aveai de gând să-mi spui
Tu, cânt amărât!
Că te ascunzi în chip frumos
Sub o piatră de mormânt?

Acolo mi-am găsit în sfârșit sufletul
Și l-am decupat...